

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 175532 26 Kž
Brčko, 21.07.2026. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i dr. sc. Roberta Jovića, kao članova vijeća, uz učestvovanje Amira Musića kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog N.K. iz B., zbog krivičnog djela – Teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja - iz člana 330. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom – Ugrožavanje javnog saobraćaja zbog omamljenosti – iz člana 327. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbama Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca Belma Džuhio Balijagić, advokata iz Tuzla, podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 175532 25 K od 11.02.2026. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 21.07.2026. godine, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaviještenog tužioca, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog N.K., a djelimično se uvažava žalba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa se preinačava presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 175532 25 K od 11.02.2026. godine, u odluci o kazni i mjeri bezbjednosti, tako što sud optuženog N.K., zbog krivičnog djela – Teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja – iz člana 330. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom – Ugrožavanje javnog saobraćaja zbog omamljenosti – iz člana 327. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je oglašen krivim prvostepenom presudom na osnovu iste zakonske odredbe, a uz primjenu članova 7., 42., 43. i 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, a istovremeno sud optuženom na osnovu člana 71., 73. i 77. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izriče mjeru bezbjednosti - Zabrana upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije - u trajanju od 3 (tri) godine računajući od dana pravosnažnosti presude, s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

U preostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 175532 25 K od 11.02.2026. godine, optuženi N.K. iz B. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo – Teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja – iz člana 330. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom – Ugrožavanje javnog saobraćaja zbog omamljenosti – iz člana 327. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud primjenom članova 42., 43. i 49. istog zakona, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.

Istom presudom sud je optuženog oslobodio plaćanja krivičnog postupka, a oštećene porodicu R.E. i S.K. sa imovinsko pravnim zahtjevom u cijelosti uputio na parnicu.

Protiv navedene presude žalbu je podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o mjeri bezbjednosti. Tužilac je predložio da ovaj sud njihovu žalbu uvaži i preinači prvostepenu presudu tako što će optuženog osuditi na kaznu zatvora u dužem trajanju, obavezati na plaćanje troškova krivičnog postupka i izreći mu mjeru bezbjednosti zabrane upravljanja motornim vozilom.

Branilac optuženog N.K., advokat Belma Džuho Balijagić (u daljem tekstu: branilac) podnijela je žalbu zbog odluke o visini krivičnopravne sankcije sa prijedlogom da ovaj sud pobijanu presudu u dijelu koji se odnosi na odluku o visini krivičnopravne sankcije ukine i vrati na ponovno odlučivanje, ili da istu preinači i optuženom izrekne blažu kaznu zatvora. Takođe, branilac je podnijela i odgovor na žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sa prijedlogom da ovaj sud žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije kao neosnovanu.

Na sjednici vijeća održanoj dana 21.07.2026. godine, branilac je ukratko iznijela sadržaj žalbe i odgovora na žalbu i još jednom potencirala da je optuženi pokušavao stupiti u kontakt sa porodicom oštećenog, te da izražava iskreno kajanje i žaljenje zbog počinjenog krivičnog djela, te da ostaje u cijelosti kod svih navoda u žalbi i odgovoru na žalbu. Optuženi se pridružio navodima svog branioca te naveo da se iskreno kaje zbog počinjenog krivičnog djela.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ 34/13,27/14, 3/19 i 16/20) odnosno u onim dijelovima koji se pobijaju žalbama, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalba tužioca je djelimično osnovana, dok je žalba branioca neosnovana.

Osnovano se žalbom tužioca prigovara da optuženom nije izrečena adekvatna visina kazne jer prvostepeni sud nije pravilno cijenio navedene okolnosti koje utiču na visinu krivičnopravne sankcije koja će se izreći, budući da nije uzeo u obzir sve okolnosti koje utiču na visinu utvrđene kazne. Takođe, osnovano se žalbom prigovara da je prvostepeni sud propustio da optuženom izrekne mjeru bezbjednosti – Zabrana upravljanja motornim vozilom – iz člana 77. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iako su zato bili ispunjeni zakonski uslovi imajući u vidu prekršajnu evidenciju za optuženog.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne koju će izreći optuženom prvostepeni sud je na petoj strani obrazloženja pobijane odluke, u skladu sa odredbom člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opšta pravila za ovjeravanje kazne) vodio računa o okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća, navodeći da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela u ranoj fazi krivičnog postupka, da do sada nije osuđivan i da je pokušao ostvariti kontakt sa porodicom oštećenog. Nadalje, prvostepeni sud je cijenio kao olakšavajuću okolnost i činjenicu da je optuženi oženjen, otac dvoje maloljetne djece (starosti dvije i pet godina), da su nezaposleni i on i njegova supruga dok otežavajućih okolnosti prvostepeni sud nije našao. Imajući u vidu sve utvrđene olakšavajućih okolnosti o njihovoj ukupnosti te imajući u vidu da nije našao postojanje otežavajućih okolnosti, prvostepeni sud se opredijelio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine iz uvjerenja da je izrečena kazna srazmjerna težini počinjenog krivičnog djela i ličnosti optuženog i da će se tako izrečenom kaznom zatvora postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Cijeneći navode žalbe tužioca u odnosu na izrečenu krivičnopravnu sankciju, ovaj sud je zaključio da izrečena kazna zatvora nije adekvatna težini počinjenog krivičnog djela i stepenu ugroženosti zaštićenog dobra odnosno bezbjednosti javnog saobraćaja. Pravilno se žalbom tužioca prigovara da je prvostepeni sud dao prevelik značaj priznanju optuženog te njegovoj materijalnoj situaciji kao i njegovoj neosuđivanosti, ali da nije cijenio podatke iz prekršajne evidencije koje su priložene u spis kao dokaz iz kojih proizilazi da je optuženi više puta prekršajno kažnjavan iz oblasti bezbjednosti javnog saobraćaja, a između ostalog i za učinjene prekršaje iz člana 234a stav 1. tačka 4. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, zbog upravljanja vozilom pod uticajem alkohola i to u dva navrata.

Naprijed utvrđenim olakšavajućim okolnostima prvostepeni sud je, kao što se to žalbom tužioca osnovano prigovaralo, dao prenatravan značaj, pa je usljed tako neadekvatne ocjene navedenih okolnosti te izvedenih dokaza i po ocjeni ovog suda izrekao kaznu zatvora koja nije adekvatna težini počinjenog krivičnog djela koje je za posljedicu imalo smrt oštećenog R.E..

Ovaj sud podsjeća da upravljanje motornim vozilom u alkoholisanom stanju predstavlja najgrublji i najbezobzirniji oblik nepoštovanja Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini što ujedno predstavlja i najveću opasnost za sve učesnike u saobraćaju. S tim u vezi i odgovor na navedeni oblik neodgovornog ponašanja u saobraćaju treba da bude adekvatan u vidu odgovarajuće kazne, a posebno imajući u vidu i povećan broj saobraćajnih nezgoda sa smrtnim ishodom u Bosni i Hercegovini. Upravo je tu činjenicu, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud u potpunosti zanemario, a što je za posljedicu imalo kaznu koja nije adekvatna težini počinjenog krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim.

Takođe, ovaj sud smatra da prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne koju će izreći optuženom nije izabrao adekvatnu visinu iste, upravo zanemarujući stepen nepoštovanja zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima i istovremeno prenatravano cijenio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog. U konkretnom slučaju, nije bilo opravdano izreći kaznu zatvora u trajanju 2 (dvije) godine, jer ista nije adekvatna težini počinjenog krivičnog djela. Budući da se na navedene propuste prvostepenog suda prilikom odmjeravanja visine kazne koju će izreći optuženom, osnovano i argumentovano ukazalo žalbom tužioca, bilo je nužno u tom dijelu žalbu

tužioca uvažiti u pogledu krivičnopravne sankcije i prvostepenu presudu preinačiti i izreći kaznu zatvora u dužem trajanju. Ovaj sud smatra da će se upravo izrečenom kaznom zatvora u trajanju 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci postići svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uticajem na optuženog da više ne čini krivična djela kao i na ostale potencijalne izvršioce krivičnih djela da ista ne čine. Izrečenom kaznom zatvora postići će se i svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pružanjem određene satisfakcije licima na čiju štetu je krivično djelo počinjeno. Navedena svrha krivičnopravne sankcije ne bi se mogla postići kaznom zatvora koju je izrekao prvostepeni sud. Prilikom izricanja navedene kazne ovaj sud je imao u vidu, pored svih navedenih okolnosti, i zakonom propisan minimum i maksimum kazne za navedeno krivično djelo, odnosno da je za isto propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje godinu dana. Kada se uzmu u obzir sve te okolnosti, te zakonom propisanu visinu kazne za navedeno krivično djelo, ovaj sud zaključuje da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, adekvatna za konkretni slučaj.

Predmet razmatranja i ocjene ovog suda bile su i presude ovog suda koje je tužilac naveo u žalbi u pogledu kaznene prakse za navedena krivična djela, pa je ovaj sud uvidom u iste utvrdio da se radi o različitim pravnim kvalifikacijama krivičnih djela iz oblasti saobraćaja za koje su optuženi oglašeni krivim i sa različitim posljedicama, te se nisu mogle uzeti u obzir.

Takođe, pravilno je tužilac ukazao da je prvostepeni sud propustio optuženom izreći mjeru bezbjednosti – Zabrana upravljanja motornim vozilom – iz člana 77. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iako su zato bili ispunjeni zakonski uslovi, pa je ovaj sud pobijanu presudu preinačio i u tom dijelu tako što je optuženom izrekao mjeru bezbjednosti – Zabrana upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije – u trajanju 3 (tri) godine računajući od dana pravosnažnosti presude, s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere. Po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je propustio da posebno cijeni okolnosti da li je učinilac ranije kršio saobraćajne propise bez obzira da li je to kršenje kvalifikovano kao krivično djelo ili prekršaj, te da imajući u vidu težinu krivičnog djela optuženom izrekne navedenu mjeru bezbjednosti. U konkretnom slučaju, gore navedene okolnosti prvostepeni sud je propustio da cijeni, kao i okolnosti da je optuženi kritične prilike upravljao vozilom u naseljenom mjestu u alkoholisanom stanju kada je bio u fazi običnog pijanstva srednjeg stepena i gdje je postojala potpuna nesposobnost za upravljanje motornim vozilom kojom prilikom je izazvao saobraćajnu nezgodu u kojoj je smrtno stradao R.E., što sve jasno pokazuje da je opasno da on upravlja motornim vozilom i da je radi otklanjanja stanja ili uslova koji mogu biti od uticaja da učinilac u buduće vrši krivična djela bilo neophodno optuženom izreći navedenu mjeru bezbjednosti. Iz svega gore iznesenog proizilazi da u konkretnom slučaju postoji opasnost da će optuženi upravljajući motornim vozilom ponovo učiniti navedeno krivično djelo, pa je bilo neophodno izreći mjeru bezbjednosti – Zabrana upravljanja motornim vozilom „B kategorije“ – iz člana 77. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u navedenom trajanju.

Kada je u pitanu prigovor tužioca u dijelu odluke prvostepenog suda da optuženog oslobodi plaćanja troškova krivičnog postupka, isti nije osnovan. Prvostepeni sud je pravilno odlučio da optuženog oslobodi plaćanja troškova krivičnog postupka imajući u vidu loše imovno stanje, da su on i supruga nezaposleni te da imaju dvoje malodobne djece. Prvostepeni sud je o tome vodio računa i optuženog oslobodio

troškova krivičnog postupaka, a činjenica da je optuženi sam izabrao branioca ne utiče na odluku suda u pogledu troškova krivičnog postupka imajući u vidu da je u ovom krivičnom postupku obavezna odbrana.

Što se tiče prigovora branioca optuženog u odnosu na izrečenu krivičnopravnu sankciju u smislu da je ista prestroga, te da prvostepeni sud nije vodio računa da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela, iskazao iskreno kajanje, o svim tim okolnostima ovaj sud je vodio računa i dao svoj stav kod obrazlaganja žalbe tužioca u odnosu na krivičnopravnu sankciju, tako da se neće ponavljati. Što se tiče prigovora branioca vezano za neosuđivanost optuženog na kojoj branilac potencira, te da se ne vodi drugi krivični postupak, ovaj sud smatra da nije riječ ni o kakvom neočekivanom dobrom ponašanju koje valja nagraditi, već o uobičajenom i očekivanom ponašanju svakog građanina.

U skladu sa naprijed navedenim činjenicama i okolnostima, ovaj sud je zaključio da je žalba tužioca djelimično osnovana, pa je istu uvažio u dijelu odluke o kazni i mjeri bezbjednosti i preinačio prvostepenu presudu kao u izreci ove odluke.

Prvostepena presuda u preostalom dijelu ostaje neizmijenjena.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a u skladu sa članom 314. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Amir Musić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić